

Mál nr. 53/2019**M og
V vegna frjálsrar ábyrgðartryggingar X****Ágreiningur um skaðabótaábyrgð úr frjálsri ábyrgðartryggingu.****Gögn.**

Málskot mótttekið 4. febrúar 2019, ásamt fylgiskjölum nr. 1-14.

Bréf V, dags. 4. mars 2019, ásamt fylgiskjölum nr. 15-22.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að M hafi orðið fyrir slysi við störf sín í hjá X þann 19.4.2017. Lýsir M atvikum með þeim hætti að þegar hann hafi gengið í gegn um handstýrða skothurð sem skilur að lager- og verslunarrými hafi skynjari sem skynjar fyrirstöðu ekki virkað sem skyldi. Hurðin hafi því farið hratt niður þegar M stóð undir henni. Við það hafi honum brugðið og þurft að henda sér frá með þeim afleiðingum að hann fékk slæman hnykk. Í læknisfræðilegum gögnum sem fylgja með málskoti M kemur fram í kjölfar atviksins hafi hann glímt við eymsli í hálsi og baki.

M telur að slysið megi rekja til vanbúnaðar á vinnustað og að X beri skaðabótaábyrgð á tjóni sem M varð fyrir á grundvelli sakarreglu íslensks skaðabótaréttar. Byggir M aðallega á þeirri málsástæðu að X hafi brugðist skyldum sínum skv. lögum nr. 46/1980 um aðbúnað og hollustuhætti á vinnustöðum og reglugerðum settum með stoð í þeim lögum með því að hafa ekki tryggt nægilegar öryggisráðstafanir á vinnustaðnum. Vísar M m.a. til 5. tl. 44. gr. reglugerðar um húsnæði vinnustaða nr. 581/1995, þar sem kveðið er á um að rennihurðir skuli hafa öryggisbúnað sem kemur í veg fyrir að þær losni af spori og falli niður. Þá vísar M til 8. tl. sömu greinar þar sem fram kemur að hurðar og hlið sem lokað er með vélrænum búnaði skuli vinna þannig að starfsmönnum stafi ekki hætta af. Jafnframt bendir M á að X hafi ekki sinnt skyldu sinni um að tilkynna slysið án tafar til Vinnueftirlits ríkisins. Slysið hafi ekki verið tilkynnt til Vinnueftirlits ríkisins fyrr en 27. júní 2017 eða rúmlega þremur mánuðum eftir að slysið átti sér stað. Vinnueftirlitið hafi því ekki getað rannsakað orsakir slyssins. Telur M að samkvæmt fordæmum Hæstaréttar verði að láta X bera hallann af því og þar af leiðandi beri að leggja til grundvallar að hurðin hafi verið vanbúin og að það hafi verið orsök þess að M varð fyrir líkamstjóni í umrætt sinn.

Málskoti M fylgdi myndband af umræddri hurð sem sýnir virkni hennar eftir að slysið varð. Vísar M til þess að af myndböndunum að dæma virðist engir öryggisskynjarar vera á hurðinni þar sem hún virðist ekki nema nokkra fyrirstöðu heldur lokist hún hratt þrátt fyrir að manneskja setji höndina undir hana eða standi við hana.

V hefur hafnað bótaskyldu á þeim grundvelli að virkni hurðarinnar hafi verið eðlileg og fullnægt kröfum sem gera má til slíks búnaðar. Þá liggja ekkert fyrir um að hurðin hafi verið biluð eða að viðhald hennar hafi verið vanrækt af hálfu V þegar atvikið gerðist. V vísar túlkun M á virkni hurðarinnar á bug og bendir á að öryggisskynjarar hafi verið í lagi.

Álit.

Atvikalýsing málsins er nokkuð skýr og verður ekki ráðið af gögnum málsins að efnislegur ágreiningur sé um málsatvik. Þá er ekki deilt um virkni hurðarinnar, enda virðast báðir aðilar sammála um að virkni hennar sé óbreytt frá tjónsdegi og að hún sé eins og á myndbandi sem fylgir málskoti M. Þar sem hvorki er deilt um málsatvik né virkni hurðarinnar á tjónsdegi hefur það ekki áhrif við sönnunarmat á orsökum slyssins að X hafi vanrækt tilkynningarskyldu sína skv. 1. málslíð 1. mgr. 79. gr. laga nr. 46/1980 um aðbúnað og hollustuhætti á vinnustöðum, enda hefur vanrækslan hvorki veikt sönnunarsstöðu M né spillt sönnunnargögnum málsins.

Aðila deilir hins vegar á um það hvort hurðin hafi verið vanbúin með hliðsjón af lögum nr. 46/1980 um aðbúnað og hollustuhætti á vinnustöðum og gildandi reglum um sjálfvirkar rennihurðar. Greina má af myndbandi sem sýnir virkni hurðarinnar að hurðin er fremur hávær þegar hún fer á hreyfingu og

að hún lokast nokkuð hratt en stöðvast og fer upp aftur um leið og gengið er undir hana. Verður því ekki annað séð en að skynjarar hurðarinnar virki sem skyldi. Þá er óumdeilt að engin snerting varð með M og hurðinni í umrætt sinn. Með hliðsjón af framangreindu verður að teljast ósannað að hurðin hafi verið vanbúin eða öryggisbúnaði hennar áfátt þegar slysið varð. M á því ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Reykjavík 26. mars 2019

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Guðmundur Stefán Martinsson lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.